" ఆ ది ప ర్వ ము " - విశ్వ విజ్ఞాన సర్వస్వమ్

॥ విఘ్నేశ్వర ధ్యానమ్ ॥

శుక్లాంబరధరం విష్ణుం శశివర్ణం చతుర్భుజమ్ ।
ప్రసన్నవదనం ధ్యాయేత్ సర్వవిఘ్నోపశాంతయే ॥

॥ శ్రీనివాస ధ్యానమ్ ॥

నమస్తుభ్యం మహాదేవ నారాయణ కృపానిధే ।
పాహి మాం ఫణిశైలేశ భక్తబంధో దయానిధే ॥

॥ మహాభారత శ్రవణ ఫలమ్ ॥

ద్వైపాయనౌష్ఠ పుట నిస్సృతమప్రమేయం । పుణ్యం పవిత్రమథ పాపహరం శివం చ ।
యో భారతం సమధిగచ్ఛతి వాచ్యమానం । కిం తస్య పుష్కరజలైరభిషేచనేన ॥

॥ అథ సంకల్పః ॥

శ్రీమదాదివరాహక్షేత్రే , విరాజమానస్య , దేవదేవోత్తమస్య , జగద్రక్షణార్థం, అవతీర్ణస్య, శ్రీమదఖిలాండకోటి బ్రహ్మాండనాయకస్య , శ్రీవేఙ్కటేశ్వరస్వామినః, అనుగ్రహప్రసాదేన, సర్వేషాం, భక్తజనానాం, ఆధివ్యాధి, నివృత్తిద్వారా ,ఆయురారోగ్యైశ్వర్యాభివృద్ధ్యర్థం,విషూచికాక్రిమిజనిత ,సమస్త, దుష్ప్రభావ నివారణార్థం సర్వారిష్ట ,నివృత్తిద్వారా , సకలశ్రేయో2భివృద్ధ్యర్థం, ధర్మార్థ ,కామమోక్షాఖ్య , చతుర్విధ , పురుషార్థ ఫల సిద్ధ్యర్థం,వాఙ్మనఃకాయ, ప్రవర్తిత,అనేక జన్మాఘ, నిబర్హణార్థం, సమస్త, పాపక్షయార్థం, గోసంరక్షణార్థం చ, శ్రీమన్మహాభారతే , ఆదిపర్వణి, యథాశక్తి , వింశత్యధికశతతమ, ఏకవింశత్యధికశతతమాధ్యాయాన్తర్గత శ్లోకపారాయణం, ఆచార్యముఖేన కరిష్యామహే ॥

॥ వ్యాస ధ్యానమ్ ॥

వ్యాసం వశిష్ఠనప్తారం శక్తేః పౌత్రమకల్మషమ్ ।
పరాశరాత్మజం వందే శుకతాతం తపోనిధిమ్ ॥

వ్యాసాయ విష్ణురూపాయ వ్యాసరూపాయ విష్ణవే ।
నమో వై బ్రహ్మనిధయే, వాసిష్ఠాయ నమోనమః ॥

వ్యుషితాశ్వోపాఖ్యానమ్

అధ్యాయః-120 వింశత్యధికశతతమోఽధ్యాయః సమ్భవపర్వ

కున్త్యాః పాణ్డుమ్ప్రతి వ్యుషితాశ్వభద్రయోర్వృత్తాన్తనివేదనమ్

భవిష్యామ్యసుఖావిష్టా త్వద్దర్శనపరాయణా ।
దర్శయస్వ నరవ్యాఘ్ర శాధి మామసుఖాన్వితామ్ ।
కృపణాం నాథ కరుణాం విలపన్తీం నరేశ్వర ॥ ॥ 120 - 31 ॥

కున్త్యువాచ

ఏవం బహువిధం తస్యాం విలపన్త్యాం పునః పునః ।
తం శవం సమ్పరిష్వజ్య వాగ్భిరన్తర్హితాబ్రవీత్ ।
ఉత్తిష్ఠ భద్రే గచ్ఛ త్వం దదానీహ వరం తవ ॥ ॥ 120 - 32 ॥

జనయిష్యామ్యపత్యాని త్వయ్యహం చారుహాసినీ ।
ఆత్మకీయే వరారోహే శయనీయే చతుర్దశీమ్ ॥ ॥ 120 - 33 ॥

అష్టమీం వా ఋతుస్నాతాం సంవిశేథా మయా సహ ।
ఏవముక్తా తు సా దేవీ తథా చక్రే పతివ్రతామ్ ॥ ॥ 120 - 34 ॥

యథోక్తమేవ తద్వాక్యం భద్రా పుత్రార్థినీ తదా ।
సా తేన సుషువే దేవీ శవేన భరతర్షభ ॥ ॥ 120 - 35 ॥

త్రీన్ శాల్వాంశ్చతురో మద్రాన్ సుతాన్ భరతసత్తమ ।
తథా త్వమపి మయ్యేవం మనసా భరతర్షభ ।
శక్తో జనయితుం పుత్రాంస్తపోయోగబలాన్వితః ॥ ॥ 120 - 36 ॥

ఇతి శ్రీమహాభారతే ఆదిపర్వణి సమ్భవపర్వణి వ్యుషితాశ్వోపాఖ్యానే వింశత్యధికశతతమోఽధ్యాయః ॥ 120 ॥

అధ్యాయః-121 ఏకవింశత్యధికశతతమోఽధ్యాయః సమ్భవపర్వ

పాణ్డునా ప్రబోధితయా కున్త్యా తదాజ్ఞయా పుత్రోపలబ్ధయే ధర్మమావాహయితుముద్యమః

అథ శ్రీమహాభారతే ఆదిపర్వణి సమ్భవపర్వణి కున్తీపుత్రోత్పత్త్యనుజ్ఞానే ఏకవింశత్యధికశతతమోఽధ్యాయః ॥121॥

వైశమ్పాయన ఉవాచ

ఏవముక్తస్తయా రాజా తాం దేవీం పునరబ్రవీత్ ।
ధర్మవిద్ధర్మసంయుక్తమిదం వచనముత్తమమ్ ॥ ॥ 121-1 ॥

పాణ్డురువాచ

ఏవమేతత్ పురా కున్తి వ్యుషితాశ్వశ్చకార హ ।
యథా త్వయోక్తం కల్యాణి స హ్యాసీదమరోపమః ॥ ॥ 121-2 ॥

అథ త్విదం ప్రవక్ష్యామి ధర్మతత్త్వం నిబోధ మే ।
పురాణమృషిభిర్దృష్టం ధర్మవిద్భిర్మహాత్మభిః ॥ ॥ 121-3 ॥

ధర్మమేవం జనాః సన్తః పురాణం పరిచక్షతే ।
భర్తా భార్యాం రాజపుత్రి ధర్మ్యం వాధర్మ్యమేవ వా ॥ ॥ 121-4 ॥

యద్బ్రూయాత్తత్తథా కార్యమితి వేదవిదో విదుః ।
విశేషతః పుత్రగృద్ధీ హీనః ప్రజననాత్ స్వయమ్ ॥ ॥ 121-5 ॥

యథాహమనవద్యాఙ్గీ పుత్రదర్శనలాలసః ।
తథా రక్తాఙ్గులినిభః పద్మపత్రనిభః శుభే ॥ ॥ 121-6 ॥

ప్రసాదార్థం మయా తేఽయం శిరస్యభ్యుద్యతోఽఞ్జలిః ।
మన్నియోగాత్ సుకేశాన్తే ద్విజాతేస్తపసాధికాత్ ॥ ॥ 121-7 ॥

పుత్రాన్ గుణసమాయుక్తానుత్పాదయితుమర్హసి ।
త్వత్కృతేఽహం పృథుశ్రోణి గచ్ఛేయం పుత్రిణాం గతిమ్ ॥ ॥ 121-8 ॥

వైశమ్పాయన ఉవాచ

ఏవముక్తా తతః కున్తీ పాణ్డుం పరపురఞ్జయమ్ ।
ప్రత్యువాచ వరారోహా భర్తుః ప్రియహితే రతా ॥ ॥ 121-9 ॥

పితృవేశ్మన్యహం బాలా నియుక్తాతిథిపూజనే ।
ఉగ్రం పర్యచరం తత్ర బ్రాహ్మణం సంశితవ్రతమ్ ॥ ॥ 121-10 ॥

నిగూఢనిశ్చయం ధర్మే యం తం దుర్వాససం విదుః ।
తమహం సంశితాత్మానం సర్వయత్నైరతోషయమ్ ॥ ॥ 121-11 ॥

స మేఽభిచారసంయుక్తమాచష్ట భగవాన్ వరమ్ ।
మన్త్రం త్విమం చ మే ప్రాదాదబ్రవీచ్చైవ మామిదమ్ ॥ ॥ 121-12 ॥

యం యం దేవం త్వమేతేన మన్త్రేణావాహయిష్యసి ।
అకామో వా సకామో వా వశం తే సముపైష్యతి ॥ ॥ 121-13 ॥

తస్య తస్య ప్రసాదాత్తే రాజ్ఞి పుత్రో భవిష్యతి ।
ఇత్యుక్తాహం తదాతేన పితృవేశ్మని భారత ॥ ॥ 121-14 ॥

బ్రాహ్మణస్య వచస్తథ్యం తస్య కాలో2యమాగతః ।
అనుజ్ఞాతా త్వయా దేవమాహ్వయేయమహం నృప ॥ ॥ 121-15 ॥

తేన మన్త్రేణ రాజర్షే యథా స్యాన్నౌ ప్రజా హితా ।
ఆవాహయామి కం దేవం బ్రూహి సత్యవతాం వర ।
త్వత్తో2నుజ్ఞాప్రతీక్షాం మాం విద్ధ్యస్మిన్ కర్మణి స్థితామ్ ॥ ॥ 121-16 ॥

పాణ్డురువాచ

అద్యైవ త్వం వరారోహే ప్రయతస్వ యథావిధి ।
ధర్మమావాహయ శుభే స హి లోకేషు పుణ్యభాక్ ।
అధర్మేణ సమో ధర్మః సంయుజ్యేత కథ్చన ॥ ॥ 121-17 ॥

లోకశ్చాయం వరారోహే ధర్మో2యమితి మన్యతే ।
ధార్మికశ్చ కురూణాం స భవిష్యతి న సంశయః ॥ ॥ 121-18 ॥

ధర్మేణ చాపి దత్తస్య నాధర్మే రంస్యతే మనః ।
తస్మాద్ధర్మం పురస్కృత్య నియతా త్వం శుచిస్మితే ।
ఉపచారాభిచారాభ్యాం ధర్మమావాహయస్వ వై ॥ ॥ 121-19 ॥

వైశమ్పాయన ఉవాచ

సా తథోక్తా తథేత్యుక్త్వా తేన భర్త్రా వరాఙ్గనా।
అభివాద్యాభ్యనుజ్ఞాతా ప్రదక్షిణమవర్తత ॥ ॥ 121-20 ॥

ఇతి శ్రీమహాభారతే ఆదిపర్వణి సమ్భవపర్వణి కున్తీపుత్రోత్పత్త్యనుజ్ఞానే ఏకవింశత్యధికశతతమో2ధ్యాయః ॥ 121 ॥

"ప్రహేళిక"

:: "గోవింద నామ సంకీర్తనమ్" ::

॥ అథ క్షమా ప్రార్థనా ॥ ః యదక్షరపదభ్రష్టం మాత్రాహీనం చ యద్భవేత్ ।
తత్సర్వం క్షమ్యతాం దేవ నారాయణ నమోస్తుతే ॥

॥ అథ లోకక్షేమ ప్రార్థనా ॥ ః సర్వేభవన్తు సుఖినః సర్వేసంతు నిరామయాః ।
సర్వేభద్రాణి పశ్యంతు మాకశ్చిత్ దుఃఖభాగ్భవేత్ ॥

॥ అథ భగవత్సమర్పణమ్ ॥ ః కాయేన వాచా మనసేంద్రియైర్వా బుద్ధ్యాత్మనా వా ప్రకృతేస్స్వభావాత్ ।
కరోమి యద్యత్సకలం పరస్మై నారాయణాయేతి సమర్పయామి ॥

॥ అథ మంగళమ్ ॥ ః శ్రియః కాన్తాయ కళ్యాణనిధయే నిధయేర్థినామ్ ।
శ్రీవేఙ్కటనివాసాయ శ్రీనివాసాయ మంగళమ్ ॥